

צוואת

רבינו הגדול

מרן ראש הישיבה

רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זיע"א

בני ברק תשע"א

תאריך ציבורי אטלס תשנ"ח

ד"ר אדונת וכו' וכו' נכדי וכו' האנהודים אי כופשי שוחיו, אדראו באחי, האופטיים אמת סתם
והודיעה אודיעו מוכנו דוראו העולם האמיה ומקיים את-כא הקניאה טאודו ומסגור
אל שצבית אהניצ אשנות התקדויות, ונצל אמת כאלק אים האסורים אדנו דלא את העצבים שאל. והכל אמת
נצבית אסייטאו דשמיאו אהיות מושיע, ביהודי, ונפדו-סבומי. שמים הוא שצבית אלאוד ונתק את צבדי
הצאן וגם אלקודים לימוד הרוני והקנתה משרי קהים.

ד"ר

בדכ אלפני כמה ישרי אחמה האורסוד הצענה נצבית אהסלוא
אל הפנה כמה דקרוי העוד, אסד הפקודה שפידור אצו הנשימה
מתקין, כיו דחייק יודעיים שימות אלאו שאליק שמניאל אדם
אומיה וזה הפדור סיו אהניק עצמו דשקופר הו, מופ, על המורה
והפטייה אפטיים אוקת, אומיש, עצמו מכל דדכ הפטיק אומי
ואלי. אופי שמקיה הפטיה את שאמרו ותיק ישרי היום שמשו ומתו
אמור.
ושמה הנתיק אלה אומי אמת דנוי את היקיסדי המבואר תמלר
אצמא דפטיה ב. אלו יודי האופ אמת אדמו בדקום שומציו הניצוב
והודיעה אודיעו מוכנו דוראו העולם האמיה ומקיים את-כא הקניאה טאודו ומסגור
אל שצבית אהניצ אשנות התקדויות, ונצל אמת כאלק אים האסורים אדנו דלא את העצבים שאל. והכל אמת
נצבית אסייטאו דשמיאו אהיות מושיע, ביהודי, ונפדו-סבומי. שמים הוא שצבית אלאוד ונתק את צבדי
הצאן וגם אלקודים לימוד הרוני והקנתה משרי קהים.

ד"ר

ד"ר אדונת וכו' וכו' נכדי וכו' האנהודים אי כופשי שוחיו, אדראו באחי, האופטיים אמת סתם
והודיעה אודיעו מוכנו דוראו העולם האמיה ומקיים את-כא הקניאה טאודו ומסגור
אל שצבית אהניצ אשנות התקדויות, ונצל אמת כאלק אים האסורים אדנו דלא את העצבים שאל. והכל אמת
נצבית אסייטאו דשמיאו אהיות מושיע, ביהודי, ונפדו-סבומי. שמים הוא שצבית אלאוד ונתק את צבדי
הצאן וגם אלקודים לימוד הרוני והקנתה משרי קהים.

צילום מתוך כתב היד

**הצוואה נכתבה מספר פעמים
ויש בה קטעים החוזרים על עצמם
להלן הקטעים העיקריים**

בני ובנותי וכל יוצאי חלצי נכדי וניני האהובים לי כנפשי שיחיו אבוא במילי המועטים לתת שבח והודאה לאבינו מלכנו בורא העולם המחיה ומקיים את כל הבריאה בטובו וחסדו,

על שזכיתי להגיע לשנות הגבורות, וגידל אותי כאב ואם המסורים לבנו בכל מיני המצבים שמר עלי והציל אותי וזכיתי לסייעתא דשמיא להיות מיושבי בית המדרש, והגדול שבחסדי שמים הוא שזכיתי ללמד ולחנך את צעירי הצאן וגם למבוגרים לימוד התורה והבנתה משך כל החיים.

כבר מלפני כמה שנים מחמת מאורעות הזמנים רציתי להעלות על הכתב כמה דברים הנוגע לעת הפקודה שנפרדת אז הנשמה מהגוף, כי החיים יודעים שימותו אלא שאינן שמין על לבם לחשוב ולהתעורר על ידי זה לחזק עצמו בשקידת הלימוד של התורה ובעשיית מעשים טובים ולמנוע עצמו מכל דבר הפוגם נשמתו ואשרי לאדם שמקיים בעצמו מה שאמרו חז"ל ישוב היום שמא ימות למחר.

ושלמה המלך ע"ה לימד את בני אדם את הידיעה המביאה תועלת לאדם לדעת כי לא יידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה ועוד יותר שהיא מצודה רעה, וכצפרים האחוזות בפח, בהם יוקשו בני אדם וגו' פתאום איך יכול האדם להחשיב עצמו במצבו שהוא עומד, אם יעלה על דעתו וזכרונו כי ח"ו יש בחינה כזאת שהוא נחשב כדגים וכצפרים הנאחזות במצודה ובפח. ולכאורה איך אפשר לדמות האדם שיש לו נשמת חיים שיהיה דומה לדגים.

על זה איתא בזוהר הק' ריש פ' מצורע דהפסוק איירי באדם כזה דלא ישתכחון עליה זכותא לאשתזבא אבל אי זכאה הוא בההוא זימנא דמטא שעתא

לאיתפרשא לא נפקא נפשא מן גופא עד דיתגלי עליה שכינתא ונפשא מגו חדותא וחביבותי' דשכינתא נפקא מגופא לקבלהא ומתקשר בה ומתדבק בה, ואי לאו שכינת אזלת, והיא אישתארת ואזלת ומתאבלת על פרישותא דגופא*.

באתי לבקש אם ח"ו יהיה מצב של יסורים לא להשתמש בסממני הרגעה המחלישים את כח המחשבה וריכוז הדעת, כי האושר הגדול לאדם שהולך מעולם הזה בדעה צלולה להיות מחשבתו דבוק בבורא עולם ית"ש ולהשיב נשמתו למקום, בטהרה וקדושה, לזכות לראות אור פני מלך עולמים וכמאמר רז"ל צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה.

הרבה נחת רוח יהיה לנשמה בשעה שהיא נפרדת מהגוף כשהיא עוברת דרך בית זה, בדירה שאנו גרים בה מצד הרבה טעמים הנוגע לטהרה וקדושה וסגורים ומליצי יושר, כיון שבית זה היה נשמע מפעם לפעם קול תפילה ולימוד התורה ומיעוט מותרות של תענוגי עולם הזה, וקצת עשיית חסד עם אחרים להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים שזהו מעיקרי חובת האדם בעולמו.

בנוגע לתארים אחרי שאני יודע מך ערכי שלא הגעתי לידי איזה מעלה קבועה אשר ממנה לא לזוז שזהו מיסוד גדלות האדם, ומי יכול לומר שנעשה המצוה בשלימות אלא הכל כמצות אנשים מלומדה א"כ איך אפשר לומר תארים לפי מעשים כאלו בין ביגיעת התורה ובין בשאר קיומי המצוות אף שחלקים מהם היו גם כן דברים גדולים וכדרשת חז"ל שבת פ"ב על הפסוק אם יש עליו מלאך מליץ וגו' אבל לא שייך לקבוע את מעלת האדם כפי ראות העין כי ד' רואה ללבב, ואלו התארים יכולים לחייב עוד בחוב ולא בזכות לא תואר של גאון ולא צדיק וכהנה אלא רק בתואר הרב. אך אני מתאר לעצמי בכדי להשקיט רגשותיכם, תוכלו להזכיר התואר המקובל בפי הבריות הרב הגאון, ואולי גם אשר זכה ללמד תורה ברבים.

עוד דבר אבקש שלאחר היפרד החיים לצאת מן המאסר של הגוף, שלא יהיה הכרזה בלשון וסגנון המקובל תורה תורה וגו', וכן ביטויים אחרים אלא רק הרב הגאון שרגילים להכריז ולא יותר.

* תרגום הזוהר לפי ספר מתוק מדבש: בזמן ההוא כשהגיע השעה להפרד הנפש מהגוף, אין הנפש יוצאת מן הגוף עד שמתגלה עליה השכינה והנפש מחמת שמחתה ואהבתה להתדבק בשכינה שבה שורש הנפשות, יוצאת מן הגוף כנגדה, ואמר אם הוא צדיק אז נפשו מתקשרת ומתדבקת עם השכינה, ואם אינו צדיק אז השכינה הולכת לה והנפש נשארת לבדה והולכת ומתאבלת על פרידת הגוף

אבקש שלא להכניס אותי באולם של הישיבה, אלא על יד הישיבה.

אחרי שחתי הגאון ר' בנימין בינוש ז"ל קורלנסקי שעמד לימיני כל החיים הלך לעולמו ביום שבת קודש אסרו חג שבועות תשס"ו, בכל זאת נשאר רצוני ככתוב בצוואתי שאחרי פטירתי ממכם יספידוני אך ורק בני היקרים שיחיו לאוי"ט. וליזהר שלא יהיה הגזמות. ולא להאריך בכדי שלא להכביד על עצמו ועל המשפחה וגם על המשתתפים השומעים. וכשיזכו שייצא תועלת מדבריהם לשומעים, זכות של זיכוי הרבים וזיכוי נשמתי יעמוד לימינם בברכה וישועה.

כנהוג שאחרי ימי השבעה מתאספים להתעוררות, אבקש מכל בני המשפחה שלא יבקשו ולא יכבידו לאף אחד, וא"צ לכל זה וגם על ידי אחרים לא ייצא שיבקשו ויכבידו על שום אחד. רק אם מעצמם ורצונם הטוב מתעוררים לסדר לדבר דברי התעוררות הרשות בידם. להשתדל שלא יהיה עניני הגזמות, אלא עובדות כהוותן מה שידועים שראו ושמעו, ובזה יהיה תועלת לרבים וגם זכות לנפשי.

לבקש בשמי מחילה אם ח"ו נשארתי למי שהוא איזה חוב ולא נודע לי, וכן אם פגעתי וציערתי בין בזדון בין בשוגג את מי שהוא שירחמו עלי למחול.

כתוב למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו, ולכן בני ונכדי היקרים בעלי אמונה וביטחון, שלא יבואו בתביעה לאיזה מינוי שהייתי ממלא ושעבדתי עצמי לצורך תועלת התלמידים.

בנוגע למנהג שמסדרים ומעריכים ספר זיכרון, אין דעתי נוחה בזה לבזבז זמן ועמל בסידור ספר זה, עם כל מיני תמונות, מה שזה גורם למעיין ומסתכל ביטול מלימוד התורה ההפסד הוא ודאי והתועלת הוא ספק רחוק.

וכבר כתב הגאון הגדול מרן רבי חיים ברלין זצלה"ה בענין זה על מה שלא כתבו ספר זכרון על אביו עט"ר מרן הגאון הנצי"ב זצלה"ה הובא בח"א ספר מרומי שדה על הש"ס והאריך שם מה ששמע מפיו הקדוש אודות זה ובסוף הוא מסיים וז"ל שכל העניינים האלו הם מתחבולות השטן, שהשטן מוסר נפשו על ביטול תורה יותר מעל שאר עבירות שבתורה והוא שהצליח בדורנו זה להמציא

דרכים לבטל גם רבנים גדולי תורה משקידת תורתם כו' כל זה שמעתי מפיו הקדוש עכ"ל.

רק בכדי תועלת כל יוצאי חלצי ודורות הבאים וכן אלו התלמידים שהם כבנים שנשארו קשורים לכל מה שקיבלו תועלת, אפשר לעשות קונטרס מכתבי חיזוק ויוסיפו עובדות שנשארו בזכרון ודברים הרשומים אצל התלמידים ששמעו במשך השנים אשר מהם יש הרבה דברים שיביאו תועלת, שיסדרו בלשון פשוט וברור.

אבקש מכל יוצאי חלצי ומכל אחד שקיבל תועלת ברוחניות על ידי, ושבא אליו על ידי נחת רוח, או שלפי מחשבתו הגיע לו על ידי הצלחתו שהשם יתברך מילא בקשתו לטובה בכל ענייניו, שישתדל לעשות עבורי לעילוי נשמתי במשך השנה. באיזה קביעות לימוד התורה, ולהרבות לימוד התורה כמו לימוד טהרות בעיון וכן כוללים ללימוד סדר זרעים, וכן שאר דברים טובים ובמיוחד מעשי צדקה וחסד. ולחזק את חינוך הבנים והבנות על טהרת הקודש בקירוב לבבות מתוך אהבה ושמחה.

והנני מבקש מהמקבלים שברוב טובם וחסדם יזכרו לעשות לעילוי נשמתי כי הרי אין גבול ושיעור לדרגות האדם.

על ידי המעשים טובים לעילוי נשמתי אזכה שכל יוצאי חלצי יהיו ויתחנכו כרצון הבורא יתברך שמו לכבודו ותפארתו.

יהי חסדכם וטובתכם עלי לבל ידח מזכרוכם זכרוני.

הכותב מעומק לב ותפילה

נאום המבקש מיכל יהודה בנו של אבי מורי משה דוד ז"ל

מתוך הצוואה - למען כוללי טהרות "רצוני שהכוללים ימשיכו"

ב"ה זיכני השם ית"ש שעל ידי נוסד בקיץ תשנ"ח כולל ערב לימוד סדר טהרות בעיון ובמשך השנים עד היום ג' במדבר חודש אייר תשס"ז התפתח והתרחב ונוספו בהרבה עיירות של הארץ כוללים של אברכים מצוינים ששקועים בעמלה של תורה ללמוד ולדעת כל סדר טהרות על פי יסודות הקבועים של הר"ש והר"מ בפירושם והרמב"ם ביד החזקה.

ובס"ד יש כיום עשרה כוללים במסגרת זו, קרוב למאתיים וחמישים אברכים תלמידי חכמים הלומדים בדרך הרצויה, ובעזרת השם יתברך רצוני שהכוללים ימשיכו וכפי האפשרות שיוסיפו עוד ויתנהגו איתם בכבוד והערכה חשובה שיתקיים בהם ועל ידם כבוד התורה, ולאילו הכוללים ורק להם בלבד יהיה הרשות והזכות להשתמש בשמי ולהיקרא על שמי.

הנני בא בבקשה מנדיבי עם ובמיוחד מכל אחד ואחד שקיבל והיה לו תועלת ממני ברוחניות שיעשה לנפשי ולעילוי נשמתו זכות על ידי פעולותיו לטובת הכוללים אשר הם בערי ארץ ישראל ובזה יהיו הם עימנו שותפים לנצח ולחיי עולם.

כל זה כתבתי בכתב ידי לטובת קיום הכוללים

מיכל יהודה ליפקוביץ

יום ג' פרשת במדבר תשס"ז

אגודת לאורם

ת.ד. 3358 בני ברק

מיסודם של בני התורה

אבל יחיד

אבלים ודוויים עד דכדוכה של נפש, יחד עם כל בני הגולה בארץ הקודש ומעבר לים, על סילוקו המר והנמהר של אבי דורנו, תל התלפיות שהכל נסמכין עליו, ליבם של ישראל, מצרף ומקרב ליבות העם במעלות העבודה, מיצר בצרות האומה ולוחם מלחמותיה למען כבודו יתברך, מופת הדור ופלאו, בקי בכל מכמני התורה שהרביץ תורה לרבבות תלמידים מתוך התמדה ועומק העיון, נזר הרבנים ואבי ראשי הישיבות

זרן רבינו הגדול פאר הדור
זרנא ורבנא החסיד האמיתי

זיכר יהודה^{רבי} ליפקוביץ
זיע"א

מכוון דרכה של אגודתנו מעת היווסדה

אשר בעוז ליבו הטהור עמד על משמרת התורה בתעצומות קודש,
ובנקיין רוחו טיהר והעמיד יסודות החינוך במתכונתו כמסירתו מסיני.

אהה! איך שודדנו בעת נוטל רוח אפינו,
יתומים היינו אין לנו מנחם, אוי לו לדור
שאבד קברניטו הגדול

הכואבים והשבורים
אגודת לאורם

חרי"ם 0573-1000-84
גמ"ח נר"ה הרפסה והרבה לצורכי מצוה